

ՄԱՄՈՒԼԻ ԲԱԺԻՆԸ

Հր. ԱՃԱՌԵԱՆ, թուրքերէնէ փոխառեալ բառեր հայերէնի մէջ : (Էմինեան Ազգագր. ժողովածու, հրտկ. Լազարեան ձեմ. արեւել. լեզ., հտ. Դ) . Մոսկ. -Վլզրշպտ. 1902 : 8⁰ էջք VIII+381 : Գինն է՝ 4 ֆր. :

Հայերէն լեզուն նոր շրջանի մը կը թեւակոխէ թաթարական ցեղերու Հայաստանի տիրանալէն սկսած : Այս տիրապետութիւնը կատարուած է հետեւեալ կարգով, ինչպէս կը դրէ պ. Աճառեան :

«Թուրքերու յարաբերութիւնը հայոց հետ կ'սկսի ԺԱ. դարուն, երբ առաջին անգամ Տուղրիլ թէգի առաջնորդութեամբ Հայաստան կ'արշաւեն 1021 թուականին՝ Վասպուրականի կողմէն եւ կը յառաջանան մինչեւ Նախջուան, ուրկէ ետ դառնալով կ'անցնին Պարսկաստան . Տուղրիլ տիրելով ամբողջ Պարսկաստանի, դաշն կը կապէ հագարացոց հետ եւ կը հիմնէ պարսկական թուրք տէրութիւնը :

«1042-ին դարձեալ կ'արշաւէ Տուղրիլ Հայաստան եւ կը յառաջանայ մինչեւ Նիդ գաւառը եւ յաղթուելով մեր Գագիկ Բ. թագաւորէն, կը դառնայ Վասպուրական :

«1047-ին երրորդ անգամ կ'արշաւէ Տուղրիլ կուգայ Վան եւ քըսանը գաւառներ աւերելով կը հասնի մինչեւ Վաղարշաւան : Յաջորդ տարին չորրորդ ասպատակութեամբ կուգայ Բասեն ու Կարին եւ կը տիրէ մինչեւ արեւմուտքէն Եկեղիք, հիւսիսէն Սպեր եւ Տայք, հարաւէն մինչեւ Տարօն, Հաշտեանք եւ Խորձեանք : Տուղրիլ դեռ ուրիշ մի քանի արշաւանքներէ ետք մեռնելով՝ ասպարէզը կը թողու իր եղբայր եւ յաջորդ Ալփասլանին, որ կը յառաջանայ մինչեւ Կեսարիա, Ասորալ որդին եւ յաջորդը Մելիքշահ (1086—1092) իր իշխանութեան տակ կ'առնէ բովանդակ Հայաստանը :

«Մելիքշահի մահուանէն ետք կը կազմուին այլ եւ այլ այլազգի ամիրայութիւններ, ինչպէս Շահի Արմէնի (Վանայ ծովին արեւմտեան հիւսիսային կողմը), Դուինի, Անիի, Կարսի ամիրայութիւնները :

Այս ամիրայութիւնները ժամանակ մը տեւելէ ետք՝ կուգան վրացիք, որոնք Հայաստանի հիւսիսային եւ արեւելեան մասերը պարսիկներէն մաքրելով, կը տիրեն երկրին մինչեւ մողու թաթարներու արշաւանքը :

Մողու-թաթարներուն յարաբերութիւնը հայոց հետ կ'սկսի 1226 թուին : Այս թուին ձինկիզ խանի որդին ձէլալէտտին փախչելով իր երկրէն, կուգայ Հայաստան եւ ամէն կողմ աւերելով՝ կը հասնի մինչեւ Խկոնիոն : Հոս Փոքր-Ասիոյ եւ ասորոց այլազգի եւ լատին իշխանները միանալով կիլիկիոյ մեր Հեթում թագաւորին հետ, կը վռնտեն զինքը Արեւելք :

Բայց թաթարներու բուն արշաւանքը տեղի կ'ունենայ 1236 թւին , երբ Զարմաղան զօրավարը կ'արշաւէ Հայաստան և կ'առնէ Սնին ու Կարսը . ասոր յաջորդ Բաչու զօրավարը 1242-ին կ'առնէ Կարին , Ծոփք , Վասպուրական , Տուրուբերան . և այսպէս մինչեւ Միջաղեաք տիրելով՝ ամբողջ Հայաստանը կը դնէ թաթարական տիրապետութեան տակ : Այս տիրապետութիւնն ալ կը տեւէ մինչեւ 1340 թիւը :

«1340 թուին թաթարական տէրութիւնը կը կործանի և այլեւայլ փոքրիկ տէրութիւններ կը ծնին անկէ : Հայաստանի մէջ ալ կը ձեւանան զանաղան իշխանութիւններ . իշխող կը դառնան Պաղտատի խանը , արեւմտեան կողմէն թիւրքմէնները , արեւելքէն պարսիկները և հարաւէն քուրդերը : Այս վիճակն ալ կը տեւէ մինչեւ 1387 :

«1387-ին Էօղպէկ-թաթարներուն առաջնորդը Լէնկթիմուր կը մըանայ Հայաստան և ամբողջ երկրին տիրելով՝ կ'անցնի Փոքր-Ասիա՝ օսմանցոց երկիրը և յաղթելով Տաճկաց Սուլթանին՝ կը դառնայ թաթարիստան : Հայաստան Էօղպէկներուն ձեռքը կը մնայ մինչեւ 1405 , այսինքն Լէնկթիմուրի մահը :

«Լէնկթիմուրի մահուանին ետք Հայաստան դարձեալ կ'անցնի քուրդ : Թիւրքմէն և պարսիկ իշխաններու ձեռքը , մինչեւ որ Ուղուն-Հասան բարձրանալով պարսից դահին վրայ , կը տիրէ ամբողջ Հայաստանին՝ 1468 թուականին : Ուղուն-Հասան իր իշխանութիւնը աւելի ընդարձակել ուղելով կը մանէ Փոքր-Ասիա՝ օսմանցոց երկիրը : Սուլթան Մէհմէմետ Բ. , որ Պօլիսին տիրելով բիւղանդեան կայսրութեան տէր էր դարձած , Ուղուն-Հասանի դէմ կուգայ և յաղթելով անոր՝ կը տիրէ արեւմտեան Հայաստանին (1473) :

«Այս բանը օսմանցիներու առաջին յարաբերութիւնն է հայոց հետ : Ասկէ ետք Սէլիմ Ա. 1514-ին կը տիրէ Հայաստանի արեւմտեան և հարաւային մասին՝ մինչեւ Ուրմիոյ ծովակը : Սիւլէյման կ'առնէ արեւելեան Հայաստանը : Սուլրատ Գ. 1575-ին արշաւելով , պարսիկները կը յաղթուին և ամբողջ Հայաստանը , Վրաստանը , Ատրպատականը՝ թաւրէմն ալ միասին , դաշնաղրութեամբ կը յանձնեն Օսմանցոց (1585) :

«Այնուհետեւ կոխւները կը շարունակուին և Հայաստան մէյ մը օսմանցոց ձեռքը կ'անցնի և մէյ մը պարսից : Բայց սովորաբար արեւելեան մասը կը մնայ պարսից , իսկ արեւմտեանը օսմանցոց : Այսպէս կը հասնի մինչեւ 1746 :

«Այս ժամանակները կ'սկսին ոռւսական կոխւները՝ նախ պարսից և յետոյ օսմանցոց հետ . Ոռւսերը 1828-ի դաշնաղրութեամբ պարսից հետ և յետոյ 1829-ի և 1878-ի դաշնաղրութեամբ օսմանցոց հետ՝ կը դրաւեն Հայաստանի այլ և այլ մասերը :

«Այս ամբողջ արշաւանքներու և արքապետութեանց շարքը ամփոփելով՝ հետեւեալ ցուցակին մէջ՝ կը տեսնենք թէ Հայաստանը իրենց գերիշխանութեան տակն են առած հետեւեալ ցեղերը .

Աելճուքեան թուրքեր	1021—1092
Այլազդի ամիրաներ	1092—1124
Վրացիք	1124—1226
Մողոլ-թաթարներ	1226—1340
Թիւրքմէն, պարսիկ, քուրդ	1340—1387
Էօզուէկ-թաթարներ	1387—1405
Թիւրքմէն, պարսիկ, քուրդ	1405—1468
Պարսիկներ	1468—
Օսմանցիք	1473—

«Յուղակէս կը տեսնուի որ հայ ժողովուրդը գրեթէ 900 տարի գերիշխանութեան տակն է ապրեր թուրք-թաթարական ցեղին այլ եւ այլ ձիւղերուն. այն է Աելճուքեան թուրքեր, Պարսկաստանի թուրքեր, մողոլ-թաթարներ, Էօզուէկ-թաթարներ, թիւրքմէններ եւ վերջապէս օսմանցի թուրքեր։ Այս ցեղերը թէեւ առանձին առանձին անուններ կը կրեն, բայց այնքան մեծ տարբերութիւն մը չունէին իրարմէ։ Օսմանցի թուրքերը, որ ներկայապէս Հայաստանի մհծաղոյն մասին տէրըն են, հայոց վրայ տիրել եւ ազգել ոկտած են 1473-ին։ Եւ այս ազգեցութիւնը կը շարունակուի չորս դարերէ ի վեր։ Թէեւ օսմանեան տիրապետութիւնը քանի քանի անդամ պարսկական նուաճումներով ընդմիջուած է եւ հետզհետէ կը փոքրանա, Ծուսական յառաջիաղացութեամբ, սակայն նա ա' յնքան զօրեղ է եղած եւ հայերը ա' յնքան շըրջապատուած են թուրքերով, որ ազգեցութիւնը միշտ տեւական եղած է։

«Այս երկարժամանակեայ ազգեցութեամբ է, որ բազմաթիւ թուրքերէն բառեր, ոճեր եւ ասացուածներ մտած են մեր խօսակցական լեզուին մէջ։ Եթէ ի նկատի առնենք մեր արդի ժողովրդական բարբառ՝ կը տեսնենք թէ ամէնէն աւելի զօրեղ մասը կը ներկայացնէ թրքական տարրը, որ տեղ տեղ կը գերազանցէ մինչեւ անդամ հայերէնը։ Աշխարհաբարի այժմեան շարադասութիւնը՝ որ բոլորովին հակառակն է զրաբարի շարադասութեան եւ ընդհակառակը բոլորովին նոյն է բուրբերինի շարադասութեան հետ, առ հասարակ մեր հայագէտներու կողմէ համարուած է իբր անկախ եւ ինքնուրոյն կերպով ձեւացած բան մը։ բայց դեռ քննելու դործ է թէ արդեօք մեր լեզուին այս ահռելի յեղաշրջումը նմանապէս թրքական ազգեցութեան արդիւնքը չէ»։

Արդ՝ այս գիրքը թուրքերէնէ հայերէնի մէջ մտած բառերու շտեմարանն է, զոր գնահատած է նաեւ պ. Մէյէ. Journ. Asiat.ի մէջ ընդարձակ մատենախօսականով մը։ Երանի՛ պ. Մէյէին, որ Աճառենի նման յամառ աշխատող եւ բանիբուն աշակերտ մ'ունեցած է։